

nomisk daarligt stillede Familier. Vi stiller derfor under Nr. 19 Ændringsforslag, som gaar ud paa at sætte hver af disse Summer ned med 2 000 Kr.

Mindretallet har den Overbevisning, at man vil gøre Uret over for mange økonomisk vanskeligt stillede Familier, som ikke kan betegnes som børnerige, hvis man ikke i Loven faar en Paragraf med, hvori saadanne rolige og respektable, men økonomisk daarligt stillede Familier kan faa en Huslejhjælp. Herom stilles Ændringsforslag. Endelig har Mindretallet den Opfattelse, at der ogsaa i denne Lov bør tages beskæftigelsesmæssige Hensyn; dette kan ikke opnaas, hvis man udelukker det private Byggeri. Derfor foreslaar vi under Nr. 21, at det private Byggeri tages med, ligesom man — med et enkelt Underændringsforslag — kan stemme for Ministerens nye Kapitel III om Statsgaranti for Laan til privat Byggeri og for det konservative Mindretals Ændringsforslag om Henstand med Skatter og Rentebetaling. Som det fremgaar af første Del af Betænkningen, stemmer Mindretallet for Indenrigsministerens Ændringsforslag under Nr. 1, 20, 22, 24, 25, 26, 28, 30, 37, 38, 39, 40, 46, 47 og 53, da disse alle er Forbedringer af Forslaget.

Mindretallet kan ogsaa tiltræde flere af det konservative Mindretals Ændringer, men derom vil man gøre nærmere Rede i Folketingssalen.

Et *Mindretal* (Kristen Amby, Gerda Mundt og Carlsen Skiødt):

Som allerede udtalt ved 1ste Behandling er Mindretallet af den Opfattelse, at baade af socialpolitiske, befolkningspolitiske saavel som af beskæftigelsesmæssige Grunde bør Lovgivningsmagten støtte Boligbyggeriet.

Mindretallet er endvidere af den bestemte Mening, at saavel af almenfolkelige som særlig af befolkningspolitiske Grunde bør Lovgivningens Støtte i forskellige Former fortrinsvis ydes det, man med et daarligt valgt Udtryk kalder Parcelhuse, altsaa det egne Hus med Have.

Mindretallet anerkender i saa Henseende Betydningen af Ministerens Ændringsforslag under Nr. 49 til nyt Kapitel III, hvorefter Mulighederne for Parcelbyggeriet yderligere er forøget. Men for at realisere dette i nogen virkelig Udstrækning, men i øvrigt ogsaa af Hensyn til Byggeriet i det hele taget, er imidlertid et snævert Samarbejde mellem kommunale Myndigheder og Staten og mellem Statens forskellige Organer nødvendigt, idet bl. a. en hurtig, effektiv og billig Trafik ud til Omraader, hvor Jorden endnu er billig, er en Nødvendighed for at løse dette Problem rationelt. Et saadant Samarbejde forudsætter sikkert en central Myndighed, et Statens Bolig- og Byggedepartement, hvor Traadene samles. Mindretallet anerkender derfor, at der i Udvalget er Enighed med Ministeren om, at der snarest muligt nedsættes et Udvalg, i hvilket foreløbige Overvejelser kan foregaa og visse Forarbejder foretages. Mindretallet haaber, at alle de herhenhørende Problemer der maa kunne drøftes og forhandles fordomsfrit og grundigt. Derved vil der eventuelt dannes Grundlag for en rationel og folkelig Boligpolitik i Danmark, hvis Maal maa være bedre, større og sundere Boliger — ogsaa til de mindrebemidlede og de fattige. Derved vil der paa et væsentligt Omraade være lagt Grund til lykkeligere Kaar for Børn og den opvoksende Slægt som for Familiens Liv i det hele taget.

Foruden disse mere almindelige Betragtninger ønsker Mindretallet at gøre nogle specielle Bemærkninger til visse af Lovforslagets Ændringer.

Lovforslagets Støtte til Etagebyggeri, hvilket vel under de forhaandenværende Boligforhold er en Nødvendighed, gives som Form af Laan til Kommuner og Boligforeninger. Ganske uanset, hvorvidt man deler den Betragtning, at saadanne Laan udelukkende bør gives Kommuner og Boligforeninger, maa Mindretallet mene det nødvendigt, at det i Loven søges klarlagt, hvilke Betingelser der stilles for at blive en godkendt Forening, til hvilken der kan ydes Laan. Ministeren har i saa